

van het ontgonnen mergelblok. Deze vormgelijkheid tusschen de laag samenstellende steenen is van een groot nut bij het vervolgen van een bepaalde vuursteenlaag langs het dal.

D Ten tweede kan het onze opmerkzaamheid niet ontgaan dat er een verband is tusschen de vuursteenvorming en de vele, onregelmatige, opwaarts gerichte scheuren die in het hangen van den berg alom worden aangetroffen.

Er is een overvloed van silex-materiaal in de nabijheid van zulke scheuren. Langs deze verticale scheuren zijn de stukken, die de horizontale niveau's samenstellen, het zwaarst; maar daarenboven wordt ook in deze spleten en scheuren zelve de vuursteen als een opvulsel gevonden. In de smalle ruimte staan vaak groote vuursteenplaten in opgericht stand en hier en daar is de opvulling dezer scheuren zoo omvangrijk dat groote verticaal staande gordijnen van silex de mergel onderbreken. Een prachtig (wellicht het mooiste) voorbeeld van zulk een verticaal vuursteengordijn werd door Ing. L. Keuller gevonden ongeveer bij het einde van den hoofdgang van den Cannerberg (Boschberg). Dit vuursteengordijn kan in meerdere naast elkaar gelegen gangen vervolgd worden. Het zet zich niet alleen tot de zoldering der gangen voort, maar ook onder den vloer breidt het zich uit.

Behalve de horizontale lagen en de verticale schijven van vuursteen bevinden zich hier en daar in de mergel cenzaam liggende vuursteenstukken. Zij hebben een horizontalen stand en in sommige gevallen schijnt de aanwezigheid van een fossiellaag in de mergel hun plaats nader te verklaren. Hun aantal is gering in vergelijking met de laagvormende steenen, en in een overzicht van de verspreiding van den vuursteen in de mergel nemen zij een ondergeschikte plaats in.

E Horizontale lagen zijn er vele en de twee lagen, welke boven werden genoemd wegens het verschil der steenvormen, zijn het best voor onderzoek vatbaar, daar zij ter hoogte van het ontgonnen blok zijn gelegen. De bovenste van deze twee lagen bestaat uit twee onder elkaar gelegen niveau's. De vuursteenplaten dezer twee niveau's zijn slechts 25 c.M. van elkander verwijderd, maar komen geheel in vorm overeen.

Deze hoogst gelegene laag kan gemakkelijk in de gangen vervolgd worden en twee gewichtige bijzonderheden komen bij dit onderzoek aan het licht.

F Vooreerst laat deze laag zich niet onbepaald ver in den berg vervolgen. Kort achter het hangen van den berg gaan de vuursteenplaten van deze laag geheel in de mergel onbreeken. Op ruim 150 Meter van het dal ligt op sommige plaatsen ongeveer de grens.

G Ten tweede heeft een meting van den afstand der steenen tot het dak van den berg in den hoofdingang (ondersle bryozoënlaag) tot uitkomst, dat de afstand van den vuursteen tot het dak, te beginnen bij den ingang van de gröt, steeds grooter wordt.

H De vuursteenlaag doet niet mee aan het hangen van den berg.

Uit deze gegevens meen ik de vaste overtui-

ging te krijgen dat de vuursteen langs het Jekerdal voor de dalvorming in het krijt niet aanwezig was en dat de platen, knollen en verticale schijven pas in den diluvialen tijd zijn gevormd.

C. v. d. LUGT, S. J.

De letters A tot en met H zijn in deze studie van Pater v. d. Lugt geplaatst door de Redactie, omdat de Heer Ing. L. Keuller, in 't eerstvolgend nummer, enkele op- en aanmerkingen zal maken, waarvoor in dit nummer geene plaatsruimte was. DE REDACTIE.

CETERACH OFFICINARUM TE STRAMPROY.

Dr. A. J. M. Garjeanne vond in 1910 van dit varentje 'n dertigtal exemplaren aan de binnenzijde van den Kerkhofmuur te Stramproy.

Lang en breed heeft hij destijds z'n vondst beschreven in „de Levende Natuur” van 1 Juli 1910, aflevering 5, onder 't hoofd „een verdwenen plant weergevonden”.

In December 1921 ontvingen wij een schrijven van den heer Heimans uit Amsterdam, waarin ons werd gemeld, dat men bezig was den Stramproyer Kerkhofmuur te vernieuwen en Ceterach officinarum wellicht in z'n bestaan gevaar liep.

Wij hebben dat schrijven toen doorgezonden aan den Welkerw. Heer P. F. van Buggenum, kapelaan te Stramproy.

't Doet ons genoegen te kunnen constateeren, dat men 't Stramproyer „natuurmonument” met piëteit heeft willen behandelen.

Gelijk ons blijkt uit 'n brief van den Welkerw. Heer Kapelaan is een groot stuk van den ouden muur, waarin tal der bewuste varenplantjes groeiden, in den nieuwen muur gemetseld, zoodat er alle kans is dat 't voortbestaan van Ceterach officinarum te Stramproy verzekerd mag heeten.

Den bewerker van dit feit dank en hulde!

Jos. Cremers.

BESTUUR VAN HET NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP IN LIMBURG.

Het Bestuur is samengesteld als volgt:

Rector Jos. Cremers, Maastricht, Voorzitter.
Dr. J. P. G. van der Meer, Maastricht, Onder-
Voorzitter.

W. C. Funke, Maastricht, Secretaris.

Jean Pagnier, Maastricht, Penningmeester.

Fr. Eijck, Maastricht, Bibliothecaris.

Ing. C. Blankevoort, Maastricht,

Mevr. van Iterson-Rotgans, Heerlen,

Dr. Jos. Beckers, Beek L.,

V. L. A. Grossier, Maastricht,

P. S. Men wordt dringend verzocht eventuele correspondentie te richten aan de adressen waar ze te huis hooren, m. a. w. niet over alles en nog wat, 't Genootschap betreffende, te schrijven aan den Voorzitter.

Aldus doende, zal men voorkomen dat men tevergeefs op antwoord wacht.

}
Leden.